

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 מרץ 2015

ת"א 25435-03-15

1

מספר בקשה: 1

לפני : השופט יעקב שפסר

המבקשת:

רות קוליאן
באמצעות המרכז לקידום מעמד האשה ע"ש רקמן,
הפקולטה למשפטים אוניברסיטת בר אילן,
ע"י עו"ד קרן הורוביץ, עו"ד שי זילברברג ועו"ד ניצן
כספי-שילוני

נגד

המשיבות:

1. יתדות ת.ש.מ.ו. הוצאה לאור ופרסומים בע"מ
ע"י עו"ד משה מורגנשטרן
2. יום ליום תקשורת (2002) בע"מ
ע"י עו"ד נדב עשאהל

2

3

החלטה

4

5 בקשה למתן צו עשה זמני עד להכרעה סופית בתובענה העיקרית העתידה להיות מוגשת על
6 ידי המבקשת בתוך 7 ימים, אשר יחייב את המשיבים לפרסם בעיתונים אשר בבעלותם לפחות
7 מודעה אחת מטעם המבקשת, זאת עד למועד האחרון הקבוע בחוק הבחירות לכנסת, תשכ"ט-
8 1969 לפרסום תעמולת בחירות, דהיינו ערב מועד הבחירות לכנסת ה-20 אשר נקבעו ליום
9 17.3.2015.

10

11

הצדדים להליך

12 1. המבקשת, גב' רות קוליאן (להלן: "גב' קוליאן" או "המבקשת"), אישה חרדית העומדת
13 מזה מספר שנים בחזית המאבק של נשים חרדיות להיבחר לכנסת ישראל במסגרת
14 המפלגות החרדיות. משניסיונות אלו לא צלחו ונבצר ממנה להכליל ברשימת מועמדים של
15 אחת המפלגות החרדיות בשל המגדר אליו היא משתייכת, הגישה גב' קוליאן לוועדת
16 הבחירות המרכזית לכנסת ה-20 רשימת מועמדים עצמאית, ששמה "ובזכותן – חרדיות
17 עושות שינוי" (להלן: "רשימת ובזכותן").
18

1 מתוך 11

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 מרץ 2015

ת"א 25435-03-15

- 1 2. המשיבה 1, "יתדות ת.ש.מ.ו. הוצאה לאור ופרסומים בע"מ" והמשיבה 2, "יום ליום"
2 תקשורות (2002) בע"מ", הן הבעלים של שני עיתונים נפוצים במגזר החרדי, "יתד נאמן"
3 ו"יום ליום" בהתאמה.

4

5

תמצית טיעוני הצדדים

- 6 3. לטענת המבקשת, היא בקשה לפרסם מודעות תעמולה בשני עיתונים אלו, במטרה לחשוף
7 את קיומה של "רשימת ובזכותן" לציבור התומכים הפוטנציאלי שלה, מצביעים ומצביעות
8 מהמגזר הציבורי, אולם נתקלה בסירוב לפרסום המודעות מטעמים שונים שעיקרן העדר
9 אישור "הועדה הרוחנית".
10 המבקשת טוענת כי העיתונות המגזרית הכתובה היא ערוץ התקשורת הנפוץ ביותר במגזר
11 החרדי, זאת לאור איסורי רבנים על שימוש בטלוויזיה ובאינטרנט והתנזרותו האבסולוטית
12 של חלק ניכר מהציבור החרדי מהחזקת מכשירים אלה בביתו. הסירוב לפרסום המודעות
13 בערוץ העיקרי והכמעט בלעדי להפצת מידע במגזר החרדי, נובע לטענתה מאפליה
14 מגדרית פסולה, והוא מונע ממנה הזדמנות שווה הניתנת לכל מתמודד אחר בבחירות,
15 להביא את עובדת התמודדותה לידיעת קהל הבוחרים והבוחרות הפוטנציאלי.
16 לעניין זה מדגישה המבקשת כי היא סובלת למעשה מהפליה כפולה: לא די בכך שנמנע
17 ממנה להתמודד במסגרת הרשימות החרדיות המוכרות, אלא שאף נגזר עליה שלא להביא
18 לידיעת הציבור את דבר התמודדותה ברשימה חרדית חדשה.
19 בבקשתה סוקרת המבקשת את תלאותיה בנסיונותיה לפרסום הרשימה בקרב ציבור
20 הבוחרים החרדי, והחסמים השונים העומדים בדרכה והמשתרעים כמעט על כל דרך
21 אפשרית לפרסום.
22 4. במהלך הדיון שנערך לפני אמש הוברר, כי שבועון המשיבה 1 היוצא לאור אחת לשבוע
23 בימי חמישי, הופץ בבוקר הדיון ואף נסגר כבר בעת הגשת הבקשה - יום קודם לכן.
24 בנסיבות אלה התייטר למעשה הדיון בעניינה של משיבה זו, תוך שהמבקשת אכן הסכימה
25 בלית ברירה למחוק את הבקשה לסעד זמני כנגד המשיבה 1, ולהותירו, אך כנגד המשיבה
26 2 (שתקרא להלן למען הנוחות – "המשיבה").
27 5. למשיבה טענות מקדמיות שונות לדחיית הבקשה. ראשית טוענת היא כי המבקשת עותרת
28 לסעד זמני הזהה למעשה לסעד הקבוע שבתיק העיקרי. שנית, המדובר בבקשה למתן צו
29 עשה הניתן לעיתים נדירות בלבד. שלישית, למבקשת אין יריבות מולה שכן לא אותה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 מרץ 2015

ת"א 25435-03-15

1 סירבה היא לפרסם, אלא את המפלגה שהיא עומדת בראשה. ולבסוף טוענת המשיבה
 2 לשיהוי בהגשת הבקשה, לאחר שבקשת המבקשת סורבה עוד ביום 27.1.15.
 3 לגופם של דברים טוען ב"כ המשיבה, כי אין המדובר באפליה על רקע אישי או מגדרי, אלא
 4 מדיניות העיתון היא לפרסום קו השקפתי השייך לזרם הליטאי של הציבור החרדי בלבד.
 5 לעניין זה טוען הוא (אם כי בלא שהביא כל אסמכתא לדבר), כי העיתון אף מפסיד הכנסות
 6 מרובות בדחיית פרסומים שאינם תואמים להשקפה זו.
 7 עוד טוען הוא כי במצע "רשימת ובזכותן" קיימים שני עקרונות הנוגדים את ההלכה לדבריו:
 8 הצעה לפיה ידון ב"ד בהרכב דיין אחד ולא בשלושה, והצעה נוספת לפיה הטבלתה של
 9 אשה בסיום הליכי גיור, תעשה בנוכחות אשה ולא בנוכחות דיין (אלא בהסכמתה). בנסיבות
 10 אלה לא יכול העיתון לפרסם מפלגה שבמצעה "פירצת גדר חמורה" כל כך כהגדרתו.
 11 בכל מקרה טוען ב"כ המשיבה, כי עומדת לזכות מרשתו הגנת סעיף 3 ד' לחוק איסור
 12 הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות ציבוריים תשס"א -2000 (להלן: "**חוק**
 13 **איסור הפליה**") (שעניינה אופיו או מהותו של המוצר, השירות הציבורי או המקום הציבורי).
 14 המשיבה אכן מאשרת כי מחצית מקוראי העיתון הן נשים חרדיות, ואולם טוענת כי לרשות
 15 המבקשת אפשרויות פרסום חליפיות כגון אתרי אינטרנט חרדיים, פניות טלפוניות,
 16 ושבעונים המתאימים יותר להשקפתה. על כן ונוכח העובדה כי לא ניתן לכפות על הציבור
 17 החרדי להחשף לעניינים המנוגדים להשקפת עולמו, (כשמי שאמון על השקפת עולם זו
 18 לדבריו היא הועדה הרוחנית"), עותר הוא לדחיית הבקשה.

19

20

הרקע העובדתי

21 6. נוסח המודעה אותה ביקשה גב' קוליאן לפרסם צורף כנספח ה' לבקשה. בתמצית, מדובר
 22 במודעה מילולית ללא תמונות, שעניינה פניה לנשים חרדיות בנוגע לנקודות פעולה נדרשות
 23 בעניין והיא מנוסחת בלשון מקובלת במגזר זה. המודעה נשלחה למחלקת הפרסום של
 24 עיתון "יתד נאמן" ושל "יום ליום" ביום 27.1.2015. לאחר שקיבלה המבקשת הצעת מחיר
 25 ואישרה אותה, סורב הפרסום.
 26 7. נוכח סירובם של שני העיתונים הנפוצים בשתי הקבוצות המרכזיות במגזר החרדי
 27 (האשכנזית ליטאית – המשיבה 1, והספרדית – המשיבה 2), הגישה המבקשת ביום
 28 10.2.15 עתירה בפני יו"ר וועדת הבחירות המרכזית כב' השופט ס' ג'ובראן, בהתאם לחוק
 29 הבחירות (דרכי תעמולה) התשי"ט - 1959. ביום 18.2.15 נדחתה העתירה "עקב קיומו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 מרץ 2015

ת"א 25435-03-15

- 1 של סעד חליפי" (תביעה לבית המשפט האזרחי עפ"י חוק איסור הפליה – י.ש). עם זאת
 2 הודגש בהחלטה כי לכאורה "אין המדובר בעתירה נעדרת עילה, ונראה כי יש ממש בטענות
 3 העותרות". עוד מצא לנכון יו"ר ועדת הבחירות לציין כי "עקרון השוויון בכלל ובין רשימות
 4 המועמדים בפרט, הוא עקרון העל שבדיני הבחירות...", ובהקשר הפרטני ציין כי יש ליתן
 5 משקל הן להחלטת הממשלה 1526 מיום 30.3.14 בנושא "מניעת הדרת נשים במרחב
 6 הציבורי" ולמכתבו אל ב"כ רשימות המועמדים בנושא "הפעלת לחצים על נשים חרדיות
 7 במסע הבחירות לכנסת ה-20" מיום 22.1.5 (נספחים י' ו-יד' לבקשה).
- 8 .8 בעקבות דחיית העתירה מהטעם שקיים למבקשת סעד חלופי, הגישה המבקשת תביעה
 9 לבית משפט השלום במסגרתה עתרה לסעד זמני שיורה למשיבים לפרסם את מודעת
 10 המבקשת (ת.א. 1933-03-15). הבקשה לסעד זמני נמחקה במהלך הדיון בשל העדר
 11 סמכות עניינית המוקנית לבית משפט זה. מכאן הבקשה שלפני.
- 12
- 13 **המסגרת הנורמטיבית**
- 14 .9 טענותיה המרכזיות של המבקשת מבוססות על "חוק איסור הפליה". ההפליה הנטענת על
 15 ידי המבקשת היא הפליה מחמת מין, משום שסירוב המשיבה לפרסם את המודעה מטעמה
 16 נובעת לדבריה מהשתייכותה למגזר הנשי.
- 17 .10 סעיף 3(א) לחוק איסור הפליה קובע כדלקמן:
- 18 "מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא
 19 יפלה בהספקת המוצר או השירות הציבורי, במתן הכניסה למקום הציבורי
 20 או במתן שירות במקום הציבורי, מחמת גזע, דת או קבוצה דתית, לאום,
 21 ארץ מוצא, מין, נטיה מינית, השקפה, השתייכות מפלגתית, גיל, מעמד אישי
 22 או הורות".
- 23 .11 ראשית יש לבחון האם פרסום בעיתונות המודפסת אכן מהווה "שירות ציבורי" כהגדרתו.
 24 סעיף 2 לחוק מבהיר מהו "שירות ציבורי" לצורכי החוק, בקובעו כי "שירות ציבורי" משמעו
 25 "שירותי תחבורה, תקשורת, אנרגיה, חינוך, תרבות, בידור, תיירות ושירותים פיננסיים,
 26 המיועדים לשימוש הציבורי". סעיף 2 לחוק כולל, אפוא, מתן שירותי תקשורת.
- 27 .12 השאלה האם פרסום בעיתון מהווה שירות ציבורי נידונה בעבר בבית המשפט המחוזי בתל
 28 אביב יפו. באותו עניין נקבע על ידי השופטת ר' לבהר-שרון כך:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 מרץ 2015

ת"א 25435-03-15

- 1 "אני סבורה שככלל, פרסום מודעה בעיתון נכלל באופן מובהק בהגדרת
 2 "שירות ציבורי". פרסום בעיתון הוא האמצעי הוותיק ביותר, לפני תקופת
 3 האינטרנט, לפרסום, וכידוע עיתונים מתפרנסים מפרסום המודעות לציבור
 4 הרחב. לעיתונים חשיבות בשיח הציבורי, ולא מדובר בעסק פרטי "רגיל".
 5 הבמה שהעיתון מעניק, גם במדור הפרסומי, הינה ייחודית, והדבר נכון
 6 כאמור, גם בעידן המודרני. משכך אני סבורה כי פרסום מודעות בעיתון הוא
 7 ללא ספק אחד מאותם שירותים שנכללים בהגדרת "שירות ציבורי".
- 8 (ע"א (מחוזי ת"א) 35563-02-12 האגודה לשמירת זכויות הפרט נ' מקור ראשון
 9 המאוחד (הצופה) בע"מ (ניתן ביום 12.1.2014), (להלן: "עניין מקור ראשון") בפסקה
 10 20).
- 11 13. סעיף 3(ד) לחוק איסור הפליה קובע חריג לתכולתו של החוק, וזהו לשונו:
 12 "ד) אין רואים הפליה לפי סעיף זה –
 13 (1) כאשר הדבר מתחייב מאופיו או ממהותו של המוצר, השירות הציבורי
 14 או המקום הציבורי;
 15 (2)
 16 (3) בקיומן של מסגרות נפרדות לגברים או לנשים, כאשר אי הפרדה
 17 תמנע מחלק מן הציבור את הספקת המוצר או השירות הציבורי,
 18 את הכניסה למקום הציבורי, או את מתן השירות במקום הציבורי,
 19 ובלבד שההפרדה היא מוצדקת, בהתחשב, בין השאר, באופיו של
 20 המוצר, השירות הציבורי או המקום הציבורי, במידת החיוניות שלו,
 21 בקיומה של חלופה סבירה לו, ובצרכי הציבור העלול להיפגע מן
 22 ההפרדה".
- 23 14. הסעיפים הרלוונטיים לדיון בבקשה דן הם סעיף 3(ד) ו-3(ד)(3) לחוק, אליהם היפנה
 24 כאמור גם ב"כ המשיבה בטיעוניה. בעניין "מקור ראשון" נדחתה הטענה כי החריג הקבוע
 25 בסעיף 3(ד)(1) חל על נסיבות המקרה, בו התבקשה פרסומה של מודעה בעניין קו סיוע
 26 לקהילה הגאה. נקבע, כי אופייה הציבורי החשוב של המודעה אינו מאפשר להחיל את
 27 החריג, ויש לדחות את טענת העיתון כי הוא מבקש להגן על רגשותיהם של קהל הקוראים.
 28 באשר לתכולתו של סעיף 3(ד)(3) לחוק, ראוי לציין את הדברים שנקבעו בת"צ (י-ם)
 29 23955-08-12 קולך - פורום נשים דתיות נ' רדיו קול ברמה (ניתן ביום 9.9.2014),
 30 שעסק בתובענה ייצוגית בנוגע לתחנת רדיו אשר נקטה במדיניות מפלה של אי השמעת
 31 נשים בשידורי התחנה:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 מרץ 2015

ת"א 25435-03-15

- 1 "אף טענה זו יש לדחות. חריג זה מתיר קיום מסגרות נפרדות לנשים
2 ולגברים, בתנאי שאי הפרדה תמנע מחלק מן הציבור את קבלת השירות,
3 וכאשר ההבחנה המגדרית מושתתת על קיומו של שוני רלוונטי בהתחשב
4 במספר שיקולים: אופיו של המוצר או השירות, מידת החיוניות שלו, קיומה
5 של חלופה סבירה לשירות וצרכי הציבור העלול להיפגע מן הפרדה.
6 בענייננו אין מדובר כלל בהסדרי הפרדה. לא נקבעו מסגרות נפרדות לנשים
7 ולגברים, והמשיבה הגבילה נשים, ורק נשים, מלעלות לשידור. המשיבה אף
8 לא הוכיחה כי אי הפרדה תמנע מחלק מן הציבור את אספקת השירות, כי
9 הפרדה מוצדקת בהתחשב באופי השירות, וכי קיימת חלופה סבירה
10 לשירות זה" (פסקאות 66 – 67).
- 11 15. על תכליתו של חוק זה ניתן ללמוד מדברי ההסבר להצעת חוק איסור הפליה במוצרים,
12 בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, התש"ס-2000, ה"ח 2871, שם
13 נאמר כך:
- 14 "אחת הבעיות הקשות בתחום חברתי היא הפליה בהספקת מוצרים
15 ושירותים ובכניסה למקומות ציבוריים... חוק איסור הפליה במוצרים... נועד
16 להתמודד עם תופעה שלילית זו ולהקנות לכלל האוכלוסייה הזדמנויות שוות
17 בהנאה ממוצרים, משירותים וממקומות המיועדים להיות פתוחים לציבור
18 הרחב. מוצע שהחוק יחול גם על עסקים פרטיים המחזיקים מקומות
19 ציבוריים, או המספקים מוצרים או שירותים ציבוריים, שכן עיקר התופעה
20 חברתית השלילית מתרחשת במקומות שהם בבעלות פרטית, כאמור...
21 החוק המוצע מתווה איזון ראוי בין עקרון השוויון לבין השמירה על חופש
22 ההתקשרות. החובה שלא להפלות מוטלת על מי שפתח את שערו לציבור
23 הרחב. לפיכך מוצאים, למשל, מתחולתו של החוק מועדונים או ארגונים,
24 המבקשים לשמור על צביון חברתי מסוים"
- 25 המחוקק הביע דעתו מפורשות, אפוא, כי במקרים מסוימים ייסוגו חופש ההתקשרות והקניין
26 של בעלי עסקים פרטיים אל מול עקרון השוויון.
- 27 16. טענתה הנוספת של המבקשת התבססה על עקרון השוויון בבחירות, אשר גם לאורו יש
28 לפרש את הוראות חוק איסור הפליה. עקרון זה עוגן בהוראותיו של חוק יסוד: הכנסת,
29 הקובע בסעיף 4 כי "הכנסת תיבחר בבחירות כלליות, ארציות, ישירות, שוות, חשאיות,
30 ויחסיות, לפי חוק הבחירות לכנסת; אין לשנות סעיף זה, אלא ברוב של חברי הכנסת".
31 אכן, בית המשפט העליון הבהיר זה מכבר את חשיבותו של עקרון השוויון בבחירות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 מרץ 2015

ת"א 25435-03-15

1 במדינה דמוקרטית. בהתאם לכך, הדגיש בית המשפט העליון בבג"צ 869/92 **ניסים**
 2 **זילי נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת, פ"ד מו(2) 692**, את החשיבות
 3 שהסדרים הנוגעים לתעמולת בחירות יישמו תוך שמירה על עקרונות השוויון.
 4 17. תעמולת הבחירות היא כלי חשוב והכרחי שבלעדיו יקשה על קיומן של בחירות חופשיות.
 5 כפי שנפסק על ידי בית המשפט העליון בבג"צ 372/84 **חנה קלופפר-נוה נ' שר החינוך**
 6 **והתרבות, מר זבולון המר, פ"ד לח(3) 233**:

7 "אין דמוקרטיה ללא מוסדות נבחרים ייצוגיים, ואין מוסדות נבחרים ייצוגיים
 8 ללא בחירות חופשיות; **אולם גם לא ניתן לקיים בחירות שהן חופשיות בלעדי**
 9 **הסברת עמדות ודעות, וזוהי תעמולת הבחירות. זו האחרונה אפשרית, רק**
 10 **אם מוגשמת חירות הביטוי**; חירות זו אינה מתבטאת רק בכך שכל איש
 11 חופשי להביע דעתו אלא גם ביכולת להשמיע דברים בכלי התקשורת
 12 העיקריים. זהו השוויון בהזדמנויות, שמצא ביטוי בסעיפים 15(הסדר של
 13 שידורים ברדיו) ו-15א (הסדר של שידורים בטלוויזיה) לחוק הבחירות (דרכי
 14 תעמולה). מי ששולל מן המתמודדים את הגישה לטלוויזיה, שהיא כלי
 15 התקשורת בעל העוצמה היחסית הרבה ביותר, פוגע, להלכה ולמעשה,
 16 בחירות הביטוי: יש לראות כל דבר בהקשרו ובתקופתו; היו זמנים, בהם
 17 נוהלה ההסברה בלעדי הטלוויזיה, כפי שגם נוהלו הרבה תהליכים בחיינו
 18 ללא אמצעים מתקדמים יותר ויעילים יותר. אולם בימינו אלו יש לדון בדברים
 19 על-פי הכלים העומדים לרשות חברתנו עתה, ועל רקע זה מוכרחים להביא
 20 בחשבון, כי שלילת זכות ההתבטאות בכלי התקשורת ההמוני החזותי
 21 שוללת מן התעמולה את הכלי היעיל והעדכני ביותר ומחזירה אותה לעידן
 22 **שחלף ואיננו. כל האמור לעיל, חמור, כמובן, שבעתיים, כאשר מדובר על כלי**
 23 **תקשורת, אשר בידי הופקד המונופולין בתחומנו**" (פסקה 6 לפסק הדין,
 24 ההדגשות הוספו – י.ש.).

25 18. על רקע דברים אלו, אפנה כעת להכריע בבקשה.

26

27 **דין והכרעה**

28 19. ראשית אסיר מעל דרכי את הטענות המקדמיות שהועלו על ידי ב"כ המשיבה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 מרץ 2015

ת"א 25435-03-15

- א. בשתי הטענות הראשונות - הזהות שבין הסעד הזמני לסעד הקבוע והיות הסעד המבוקש צו עשה, לא מצאתי ממש. עיון בבקשה מלמד שעל אף הדמיון לכאורה בין הסעדים, הרי שבהחלט אין זהות בהם: עניינו של הסעד הזמני הוא בפרסום יחיד של מודעה קודם הבחירות ולתכלית הבחירות, ואילו הסעד העיקרי ענינו בפרסומים כלליים של מודעות עתידיות, בעניינים שונים, לאחר מועד הבחירות וללא קשר אליהן.
- באשר לטענה השניה, צודק ב"כ המשיבה כי צו עשה אכן ניתן לעיתים נדירות בלבד, ואולם אין בכך כדי לקבוע שלא ינתן כלל. ראשית, עצם קיומו של הסעד האמור במערכת המשפט שלנו מלמדת, כי אינו אות מתה ויש מקרים, גם אם נדירים, בהם יש לעשות בו שימוש ולאפשר מתן סעד אף אם עניינו שינוי מצב קיים. שנית, נראה לי בכל הכבוד, כי דווקא מתן הסעד הזמני הוא שמשמר את המצב הנדרש הקיים ומונע שינוי, זאת בהנתן ערך השוויון הקיים והמופר לכאורה על ידי המשיבה, המשנה את המצב הנדרש והנכון ומכשילה בפועל את זכותה של המבקשת.
- שלישית, אי מתן סעד עשה זמני כמבוקש בענייננו, עלול לסכל את תכליתו של ההליך העיקרי, שכן זכייתה של המבקשת תהיה ריקה למעשה מתוכן, לאחר שיושלמו הבחירות לכנסת בשבוע הקרוב. מטעם זה נראה לי, כי מעצם טבעו של הסעד הזמני המבוקש, דרוש הוא אף "להבטחת קיומו התקין של ההליך או ביצועו היעיל של פסק הדין", כפי שנדרש לכאורה בהגדרת "סעד זמני" שבתקנות. מה המשמעות שתהיה לפסקה "קיום תקין של ההליך" כשהמבקשת לא תוכל ליהנות באופן אפקטיבי מפסק הדין שעשוי להנתן לזכותה, שכן זה ינתן מטבע הדברים לאחר המועד הקובע ביום ג' הקרוב? אינני רואה אפוא משמעות, בנסיבותיו המיוחדות של העניין שלפני, לדמיון הקיים שבין הסעדים או להיות הסעד - צו עשה.
- ב. לא מצאתי יסוד גם לטענת המשיבה בדבר היעדר יריבות בינה לבין המבקשת באשר רשימתה סורבה לפרסום ולא היא אישית. רשימת המועמדים איננה ישות משפטית משל עצמה (להבדיל ממפלגה שנבחרה וקיימת), וכבר מטעם זה אין יסוד לטענה. מעבר לכך, המבקשת היא העומדת בראש רשימת המועמדים, היא זו שפעלה לפרסום הרשימה והיא זו שסורבה על ידי המשיבה.
- ג. ובאשר לטענה המקדמית האחרונה בדבר שיהיו - גם בה אין ממש. שאלת השיהוי נבחנת בהתאם לנסיבות העניין. בענייננו לא שקטה המבקשת על שמריה ופעלה בכל דרך אפשרית שעמדה לרשותה, הן ישירות מול המשיבה, הן בעתירה לוועדת הבחירות, הן לבית משפט השלום ולבסוף לבית משפט זה. לא ניתן לומר כי נגרם נזק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 מרץ 2015

ת"א 25435-03-15

- 1 או עיוות דין כלשהו למשיבה כתוצאה ממועדי פעולות המבקשת, או חוסר יכולת לבצע
 2 את הנדרש על ידה, אם וככל שתתקבל הבקשה. על כן, לא מצאתי טעם גם בטענה זו.
 3 אעבור איפוא לבחון את נסיבות ענייני לגופן.
- 4 20. תקנה 362 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 קובעת מהם התנאים המצדיקים
 5 מתן סעד זמני במסגרת תובענה. על מנת שיינתן סעד זמני על בית המשפט להשתכנע, בין
 6 היתר, בדבר קיומה לכאורה של עילת התובענה. עוד על בית המשפט לשקול במסגרת
 7 החלטתו בדבר מתן הסעד הזמני, את מאזן הנזקים הצפויים להיגרם לכל אחד מן הצדדים.
 8 עליו לבחון האם הבקשה הוגשה בתום לב, והאם הסעד צודק וראוי בנסיבות, ואינו פוגע
 9 במידה העולה על הנדרש. שני המרכיבים העיקריים, סיכו התביעה ומאזן הנוחות, מקיימים
 10 ביניהם יחסי גומלין, כפי שהובהר למשל ברע"א 2826/06 שלמה אליהו אחזקות בע"מ נ'
 11 ישעיהו לנדאו אחזקות (1993) בע"מ (ניתן ביום 6.6.2006):
- 12 "ככל שבית המשפט יתרשם כי סיכויי מבקש הסעד לזכות בתביעתו גבוהים,
 13 כך יקל עימו בדרישת מאזן הנוחות. וכן גם להיפך, ככל שיעלה בידי מבקש
 14 הסעד להצביע על כך שמאזן הנוחות נוטה לטובתו באופן חד, כך יקפיד
 15 פחות בית המשפט על עוצמת הזכות לכאורה עליה הוא נדרש להצביע...
 16 כמובן, שהן הזכות לכאורה והן מאזן הנוחות חייבים לעמוד ברף מינימאלי
 17 על מנת שבית המשפט (או הרשם) ייעתר לבקשה למתן סעד זמני".
- 18 21. ראשית יש להכריע, אפוא, בסיכויי התובענה. יסודה של עילת התובענה מבוססת על
 19 הוראות סעיף 3 לחוק איסור הפליה. הואיל וכמפורט בסעיף 10 לעיל מהווה הפרסום
 20 בעיתון "שירות ציבורי" כהגדרתו בסעיף 2 לחוק, ונכח החזקה הקבועה בסעיף 6(1) לחוק
 21 כי סירוב המשיבה לספק את השירות הציבורי מהווה לכאורה הפליה אסורה ופעולה בניגוד
 22 לחוק, סירוב שלכשעצמו אינו שנוי במחלוקת, הרי שניתן לקבוע, מבלי שתשתמע כמובן
 23 קביעת תוצאתו הסופית של ההליך העיקרי, כי הורם הנטל המוטל על המבקשת, וסיכויי
 24 התובענה סבירים ואף למעלה מכך.
- 25 22. גם חריג הקבוע בסעיף 3(ד)(1) לחוק אינו יכול לכאורה לעמוד לזכות המשיבה. המדובר
 26 במודעה בעלת אופי ציבורי המיועדת בעיקרה לנשים מהמגזר החרדי, ושיש בפרסומה
 27 חשיבות ציבורית לא מבוטלת, ואולי אף מוגברת נוכח איסור הפליה ועקרון השוויון
 28 בבחירות. אני מתקשה לקבל את הטענה, לפיה עיתון חדשותי הסוקר את מערכת הבחירות
 29 ובכלל זה מצוין קיומן של מפלגות שונות (שבמובהק אינן מצויות במסגרת הקו ההשקפתי
 30 של העיתון) עלול לפגוע ברגשות קוראיו ע"י פרסום מודעה של מפלגת הנשים החרדיות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 מרץ 2015

ת"א 25435-03-15

- 1 זאת ועוד, ערכים אינם מוחלטים כידוע ולעיתים, משקיים מתח ביניהם, יסוג האחד מפני
 2 האחר. כפי שצוין לעיל, גם עפ"י דברי ההסבר להצעת החוק, ייסוגו במקרים מסויימים
 3 חופש ההתקשרות והקניין של בעלי עסקים פרטיים אל מול עקרון השוויון. משנה תוקף יש
 4 למסקנה זו בענייננו בה חוברים מכלול אינטרסים וערכים (ובין היתר ערך השוויון ואיסור
 5 ההפליה, הן הכללי והן הפרטני- שוויון בבחירות, שזכה לכשעצמו לעיגון חוקתי ושריון
 6 מיוחד בחוק יסוד: הכנסת, מניעת הדרת נשים ועוד), אל מול הזכות לחופש ההתקשרות.
 7 גם באשר למאזן הנוחות, נראה לי כי ידה של המבקשת על העליונה: כידוע התכלית
 8 העומדת ביסודו של הסעד הזמני היא אכן לשמר מצב קיים ולמנוע מהנתבע לנצל לרעה
 9 את הנסיבות השוררות בתקופת הביניים שעד מתן פסק דין בתובענה העיקרית. בענייננו,
 10 בהנתן עקרון העל של שוויון ומניעת הפליה (ובכלל זה על רקע מגדרי), ונוכח העובדה כי
 11 המדובר בסד זמנים קצר ביותר של ימים ספורים עד מועד הבחירות, הרי שיש באי מתן
 12 הסעד הזמני המורה על פרסום, פגיעה משמעותית ובלתי הדירה במבקשת וסיכול זכותה
 13 להגיע לתודעת קהל הבוחרות שלה ולזכותה לשוויון ויתכן אף ביכולתה להיבחר בפועל
 14 לכנסת, פגיעה העולה על הנזק הנטען למשיבה, אם בכלל. לעניין זה אעיר, כי המשיבה
 15 טענה אמנם לנזק כביכול העלול להגרם לה כתוצאה מהפרסום, ואולם לא תמכה טענתה זו
 16 בכל אסמכתא שהיא ועל כן לא אוכל לתת לטענה זו משקל של ממש.
 17 24. כאמור, פרסום בעיתונות מהווה שירות ציבורי ואולם אין ספק שגם לנסיבות העניין יש
 18 השפעה. פרסום המידע הרלוונטי לקהל הבוחרים לקראת הבחירות מהווה אמצעי חיוני
 19 להבטחת הליך דמוקרטי תקין. כאשר מדובר בפרסום לחברה החרדית אשר זהו אמצעי
 20 התקשורת העיקרי בה, שענייננו מידע באשר לבחירות לכנסת, מתחדד לדעתי אופיו
 21 הציבורי של השירות ונותן משנה תוקף למסקנתי האמורה.
 22

סוף דבר

- 23
 24 25. הבקשה מתקבלת. ניתן בזאת צו עשה כנגד המשיבה, לפיו תפרסם היא מודעה אחת
 25 לפחות מטעם המבקשת, בין בשמה ובין בשם "רשימת ובזכותן", בהתאם לשיקול דעת
 26 המבקשת, וזאת עד למועד האחרון הקבוע בחוק הבחירות לכנסת תשכ"ט – 1969
 27 לפרסום תעמולת הבחירות, היינו עד ערב הבחירות לכנסת ה- 20, אשר נקבעו ליום
 28 17.3.2015.
 29

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 מרץ 2015

ת"א 25435-03-15

1
2
3
4
5

26. המשיבה תשלם הוצאות המבקשת בגין הליך זה בסך של 10,000 ₪.

ניתנה היום, כ"ב אדר תשע"ה, 13 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

יעקב שפסר, שופט

6
7
8
9
10
11
12